

**A Kúria
mint másodfokú bíróság
v é g z é s e**

Az ügy száma: Kpkf.VI.39.346/2020/3.
A tanács tagjai: dr. Fekete Ildikó a tanács elnöke
dr. Remes Gábor előadó bíró
dr. Mohay György bíró
A felperes: Felperes1
cím1
Az alperes: Magyar Országos Közjegyzői Kamara
cím2
Az alperes képviselője: dr. Reksán Melinda Vivien kamarai jogtanácsos
A per tárgya: eljárási díjfizetési kötelezettség
A fellebbezett határozat: a Budapest Környéki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 43.K.28.329/2019/13. számú végzése
A fellebbezést benyújtó fél: a felperes (a Budapest Környéki Törvényszéken 9.K.700.754/2020/4. szám alatt)

Rendelkező rész

A Kúria a Budapest Környéki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 43.K.28.329/2019/13. számú végzését helybenhagyja.

A végzés ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

[1] A Kalocsai Járásbíróság – közjegyző által kibocsátott fizetési meghagyással szembeni ellentmondás folytán indult perben – a 2018. november 10-én jogerőre emelkedett 2.P.20.370/2018/4. számú végzésében kötelezte a felperest, hogy fizessen meg az alperes közjegyzői kamara részére 153.000 forint feljegyzett eljárási díjat.

[2] A felperes 2019. augusztus 27-én érkezett keresetlevelében költségmentességére – helyesen: a közjegyző által engedélyezett személyes díjfeljegyzési jogára – hivatkozással fizetési kötelezettségét vitatta. Keresetlevelét az elsőfokú bíróság a 2019. szeptember 12-én kelt 43.K.28.329/2019/2. számú végzésével visszautasította a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 48. § (1) bekezdés b) pontja alapján. Megállapította ugyanis, hogy az alperes nem közigazgatási szerv, a felperes és az alperes közötti jogviszony nem közigazgatási jogviszony, a köztük lévő vita nem közigazgatási jogvita. Nincs olyan közigazgatási jog által szabályozott közigazgatási cselekmény vagy mulasztás, amely a bíróság által közigazgatási perben vizsgálható lenne.

[3] A felperes által a 2. sorszámú végzés ellen benyújtott, 2019. szeptember 30-án érkezett 3. sorszámú fellebbezést az elsőfokú bíróság a 2019. október 21-én kelt 6. sorszámú végzésével visszautasította a Kp. 26. § (1) bekezdése folytán alkalmazandó polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 74. § (2) bekezdése, valamint a Kp. 102. § d) pontja alapján. Megállapította, hogy a felperes a kötelező törvényi előírások és a fellebbezéssel támadott végzésben adott pontos jogorvoslati kioktatás ellenére jogi képviselő nélkül és nem elektronikus úton terjesztette elő a fellebbezését. Rögzítette, hogy a 2019. október 1-jén kelt 4. sorszámú végzésben – visszautasítás terhével – a fellebbezés hiányosságainak nyolc nap alatti pótlására szólította fel a felperest. A felperes az 5. sorszámú beadványában a nyolc napos határidő további harminc nappal történő meghosszabbítását kérte, azonban ezt az elsőfokú bíróság elutasította.

[4] A felperes által a 6. sorszámú végzés ellen benyújtott, 2019. november 8-án érkezett 7. sorszámú fellebbezést az elsőfokú bíróság a 2019. november 19-én kelt 8. sorszámú végzésével visszautasította a Pp. 74. § (2) bekezdése, valamint a Kp. 102. § d) pontja alapján. Megállapította, hogy a felperes a kötelező törvényi előírások és a fellebbezéssel támadott végzésben adott pontos jogorvoslati kioktatás ellenére jogi képviselő nélkül és nem elektronikus úton terjesztette elő a fellebbezését. Rögzítette, hogy a felperes – az általa benyújtott bírósági beadványok számára is tekintettel – tisztában kellett, hogy legyen azzal, hogy fellebbezését jogi képviselővel eljárva, elektronikus úton kell benyújtania.

[5] Ezt követően, az elsőfokú bírósághoz 2019. december 16-án érkezett 9. sorszámú beadványában a felperes a 8. sorszámú végzés ellen is fellebbezéssel élt.

[6] Az elsőfokú bíróság az iratokat a fellebbezés elbírálása érdekében felterjesztette a Fővárosi Törvényszékhez, mint másodfokú bírósághoz, azonban a törvényszék a 2020. február 18-án kelt 1.Kpkf.670.200/2020/2. számú végzésével az iratokat visszaküldte azzal, hogy az elsőfokú bíróság a szükséges tájékoztatást a felperesnek megadta, a Pp. 74. § (2) bekezdése szerint pedig a jogkövetkezményeket a tájékoztatást adó bíróságnak kell levonnia.

Az elsőfokú bíróság végzése

[7] Az elsőfokú bíróság a 2020. március 4-én kelt, fellebbezett végzésével a felperes által a 8. sorszámú végzés ellen 9. sorszám alatt előterjesztett fellebbezést visszautasította a Pp. 74. § (2) bekezdése és a Kp. 102. § d) pontja alapján.

[8] Végzésének indokolásában megállapította, hogy a felperes a kötelező törvényi előírások és a fellebbezéssel támadott végzésben adott pontos jogorvoslati kioktatás ellenére jogi képviselő nélkül és nem elektronikus úton terjesztette elő a fellebbezését. Rögzítette, hogy a felperes – az általa benyújtott bírósági beadványok számára is tekintettel – tisztában kellett, hogy legyen azzal, hogy fellebbezését jogi képviselővel eljárva, elektronikus úton kell benyújtania. A felperes nem igazolta azt, hogy a pártfogó ügyvéd igénybevétele iránti eljárást megindította volna.

A fellebbezés és az észrevétel

[9] A felperes az elsőfokú bíróság jogutódjához, a Budapest Környéki Törvényszékhez 2020. április 15-én érkezett fellebbezésében az elsőfokú bíróság végzésének hatályon kívül helyezését kérte.

[10] Hangoztatta, hogy további határidő biztosítása lehetőséget biztosítana a pártfogó ügyvéd kirendelésére. Előadta, hogy álláspontja szerint a Kalocsai Járásbíróság 2.P.20.370/2018/4. számú végzése nem vált jogerőssé, ezért – az elsőfokú bíróság 2. sorszámú végzését is támadva – hangoztatta, hogy jogában áll a keresetindítás.

[11] Az alperes a fellebbezésre vonatkozó észrevételében az elsőfokú bíróság végzésének helybenhagyását kérte, annak helyes indokaira és a Fővárosi Törvényszék 1.Kpkf.670.200/2020/2. számú végzésében foglaltakra tekintettel.

[12] Előadta, hogy a Kalocsai Járásbíróság 2.P.20.370/2018/4. számú jogerős végzésére figyelemmel fizetési felszólítást küldött a felperesnek, akinek kérelmére részletfizetést engedélyezett. Mivel jogszabályi kötelezettsége behajtani a díjakat, és a felperes önként nem teljesítette a fennálló tartozást, a részletfizetési engedélyben foglaltaknak nem tett eleget, ezért végrehajtási eljárást kezdeményezett, ami jelenleg folyamatban van.

A Kúria döntése és jogi indokai

[13] A fellebbezés – az alábbiak szerint – nem alapos.

[14] A Kúria az elsőfokú bíróság végzését a Kp. 112. § (3) bekezdése folytán alkalmazandó 108. § (1) bekezdése szerint a fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem keretei között bírálta felül.

[15] Az elsőfokú bíróság végzésében részletesen idézte az irányadó jogszabályokat, és azok alapján helytálló döntést hozott a fellebbezés visszautasításáról, döntésével a Kúria is egyetértett. A felperes a fellebbezésben – tartalma szerint figyelembe véve – nem tudott olyan jogszabálysértést megjelölni, amely az elsőfokú bíróság végzésének jogszerűségét megdöntötte volna.

[16] A fellebbezésben foglaltakra figyelemmel kiemeli a Kúria, hogy a másodfokú eljárás tárgya a keresetlevelet visszautasító végzés (43.K.28.329/2019/2. sz.) elleni fellebbezést visszautasító végzés (43.K.28.329/2019/6. sz.) elleni fellebbezést visszautasító végzés (43.K.28.329/2019/8. sz.) elleni fellebbezést visszautasító végzés jogszerűsége. E végzés jogalapja a Pp. 74. § (2) bekezdése és a Kp. 102. § d) pontja, indoka pedig, hogy a felperes a 43.K.28.329/2019/8. számú végzés elleni, 9. sorszámú fellebbezését jogi képviselő nélkül és nem elektronikus úton terjesztette elő.

[17] Hangsúlyozza e körben a Kúria, hogy a Kp. 2020. április 1-jétől hatályos 27. § (1) bekezdés a) pontja értelmében a Kúria, mint másodfokú bíróság előtt a végzés elleni fellebbezési eljárásban nem kötelező a jogi képviselet, ezért a felperes 2020. április 22-én érkezett, jogi képviselő nélkül előterjesztett fellebbezése érdemben elbírálható volt. Ugyanakkor az elsőfokú bíróság végzése a meghozatalának időpontjában (2020. március 4.) alkalmazandó jogszabályi rendelkezéseknek maradéktalanul megfelelt, hiszen ebben az időpontban a törvény alapján a törvényszék előtt a jogi képviselet, és ezzel együtt az elektronikus út igénybevétele kötelező volt, a felperes pedig a 2019. december 16-án érkezett fellebbezését – ahogyan azt az elsőfokú bíróság megállapította – a kötelező törvényi előírások és a fellebbezéssel támadott végzésben adott pontos jogorvoslati kioktatás ellenére jogi képviselő nélkül és nem elektronikus úton terjesztette elő. Az elsőfokú bíróság a végzésében arra is rámutatott: a felperes nem igazolta azt, hogy a pártfogó ügyvéd igénybevétele iránti eljárást megindította volna. Ezeket az elsőfokú bírósági megállapításokat a felperes a fellebbezésében nem cáfolta, önmagában az a hivatkozás, amely szerint további határidő biztosítása lehetőséget biztosítana a pártfogó ügyvéd kirendelésére, a végzés hatályon kívül helyezését nem eredményezhette.

[18] Rögzíti a Kúria, hogy a per 2019. szeptember 12-én, a keresetlevél visszautasításával befejeződött, a Kalocsai Járásbíróság 2.P.20.370/2018/4. számú végzésével kapcsolatos felperesi érvelés nem vehető figyelembe. A felperes által a 43.K.28.329/2019/2. számú, keresetlevelet visszautasító végzés ellen benyújtott, határidőben előterjesztett fellebbezést pedig az elsőfokú bíróság a 2019. október 21-én kelt 43.K.28.329/2019/6. számú végzésével visszautasította.

[19] Minderre tekintettel a Kúria az elsőfokú bíróság végzését a Kp. 112. § (3) bekezdése folytán alkalmazandó Kp. 109. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

[20] Sorozatosan – alaptalanul – előterjesztett fellebbezéseire figyelemmel a Kúria tájékoztatja a felperest, hogy a Kp. 36. § (1) bekezdés l) pontja folytán alkalmazandó Pp. 5. § (1)-(2) bekezdései szerint a felek eljárási jogaik gyakorlása és kötelezettségeik teljesítése során jóhiszeműen kötelesek eljárni, egyúttal figyelmezteti, hogy a bíróság azt a felet, aki a jóhiszeműség követelményével ellentétes magatartást tanúsít, pénzbírság megfizetésére kötelezi.

A döntés elvi tartalma

[21] *A fellebbezés visszautasításához vezet, ha azt a kötelező törvényi előírások és a fellebbezéssel támadott végzésben adott pontos jogorvoslati kioktatás ellenére jogi képviselő nélkül és nem elektronikus úton terjesztették elő.*

Záró rész

[22] A Kúria a fellebbezést a Kp. 114. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

[23] Az alperes a másodfokú eljárásban költséget nem igényelt, ezért e körben a Kúriának a Kp. 35. § (1) bekezdése folytán alkalmazandó Pp. 81. és 82. §-aira figyelemmel döntenie nem kellett.

[24] A másodfokú eljárás az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 57. § (1) bekezdés a) pontja alapján tárgyi illetékmentes.

[25] A Kúria által hozott határozat ellen felülvizsgálatnak a Kp. 116. § d) pontja alapján nincs helye.

Budapest, 2020. július 16.

dr. Fekete Ildikó s.k. a tanács elnöke, dr. Remes Gábor s.k. előadó bíró, dr. Mohay György s.k. bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő